

Wysokie krwawe straty bolszewików

Zniszczono 273 czołgi oraz 65 samolotów sowieckich. — Nad Atlantykiem zestrzelano wielki wodnopłatowiec.

Z Kwatery Głównej Führera dnia 14 sierpnia.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Najważniejsze ognisko walk na froncie wschodnim znajdowało się w dniu wczorajszym nadal w rejonie na południowy zachód od Biełgorodu. Podczas tu i tam przesuwały się bitwy odnieśli bolszewicy ponownie bardzo wysokie, krwawe straty.

Na przyczółku mostowym rzeki Kubań atakował nieprzyjaciół tylko słabymi siłami.

W rejonie na zachód od Orła jak również na froncie na południe i na południowy zachód od Wiazmy atakował nieprzyjaciół wielokrot-

nie, będąc jednak w ciężkich walkach odrzucony. Nieznaczne włamania zostały usunięte albo zaryglowane.

Na południe od jeziora Ladogi kontynuował przeciwnik swoje ataki, wspierane przez artylerię, czołgi i samoloty bojowe. Również te natarcia załamały się z wysokimi, krwawymi stratami dla przeciwnika.

Bolszewicy stracili ponownie 273 czołgi.

Lotnictwo również wczoraj zwalczało specjalnie skupiska wojsk sowieckich, stanowiska artylerii oraz połączenia komunikacyjne, zestrzeliło 65 samolotów sowieckich.

Ponawiane sowieckie przeci-

ataki na froncie północno-fińskim w odcinku Luohi były bez skutku. Na Syeylli nie doszło do żadnych większych działań bojowych.

Podczas pojedynczej gonitwy samolotów nad Atlantykiem zestrzelono brytyjski bombowiec oraz duży wodnopłatowiec.

Nieprzyjacielskie siły lotnicze przeprowadziły wczoraj atak dzienny na południowo-wschodni obszar Niemiec. Na skutek rzuconych bomb kruszących i zapalających powstały w pewnej miejscowości straty w ludziach i budynkach.

Włoski komunikat wojenny

RZYM, 13.8. (DNB). Włoski komunikat wojenny z piątku brzmi: Przeprowadzony przy użyciu sił nych oddziałów pancernych i mas lotnictwa oraz wspierany jednostkami morskimi atak nieprzyjacielski zmusił oddziały włoskie i niemieckie do dalszego przesunięcia frontu na wschód od masywu Etny.

Oddziały brytyjskiego lotnictwa atakowały ubiegłej nocy Mediolan

i Turyn. Szkody zwłaszcza w centrum obydwu miast są bardzo duże. Obrona z ziemi zniszczyła cztery samoloty.

Oddziały samolotów bojowych dokonały dzisiaj ponownie ataku na Rzym i na położone na wybrzeżu lotniska. Oblicza się straty.

12 sierpnia włoskie i niemieckie myśliwce zestrzeliły dziewięć samolotów nad wyspą Ventotene i w okolicy Neapolu.

Ameryka ustępuje Sowietom kraje bałtyckie i środkowo-europejskie

GENEWA. (DNB). Gazeta „New York Tribune” wskazuje na potrzebę szybkiego wzajemnego wyrównania polityki rosyjskiej, brytyjskiej i amerykańskiej i pisze: „Polityka USA i Rosji sowieckiej w całym szeregu wypadków rozbiega się, co jest obustronną nieostrożnością, jednak nie oznacza to podstawowej rozbieżności politycznej.

Dyskusja co do przyszłości państw bałtyckich i środkowo-europejskich sąsiadów Związku sowieckiego nie powinna doprowadzić do poważnych następstw.

„Amerykanie nie mają najmniejszej chęci przelewać swą krew w obronie mglistych pretensji jakiegoś narodu” — dodaje dziennik.

Czarny miesiąc floty

BERLIN. (DNB). Mocarstwa Paktu Trzech zniszczyły, jak dowiaduje się DNB, w miesiącu lipcu ponad 925.000 TRB brytyjskiego i US-amerykańskiego tonażu statków, ponad 850.000 TRB zostało uszkodzonych przez bomby względnie przez torpedy. Część tych uszkodzonych statków nie może już być zreperowana. Tak więc ogólna liczba strat

Anglo-Amerykanów znacznie przeszła jeden milion TRB. Także nadające się do reperacji uszkodzone statki znajdują się w stoczniach angielskich i amerykańskich co najmniej na kilka miesięcy. Miesiąc lipiec był więc dla floty handlowej Brytyjczyków i Amerykanów najczarniejszym miesiącem.

486 statków handlowych padło ofiarą Niemiec ich łodzi podwodnych

BERLIN. (DNB). Jak się dowiaduje DNB, od pierwszego stycznia do 31 lipca r. b. zatopili niemieckie łodzie podwodne 486 handlowych statków nieprzyjacielskich o tonażu równo 3,1 milionów ton. Dalej zniszczono bombami 13 żaglowców transportowych, jak również mniej lub więcej uszkodzono 79 statków handlowych.

Prawie że równo połowa zatopionego tonażu, mianowicie 241 statków o tonażu 1.515.000 TRB, padła na Atlantyku ofiarą niemieckich łodzi podwodnych, dalsze 63 statki o tonażu 409.000 TRB przed wybrzeżem wschodnim USA, 55 statków o tonażu równo 401.000 TRB przed za-

chodnią Afryką i 59 statków o tonażu równo 370.000 TRB na Morzu Śródziemnym. Reszta parowców zatopionych przypada na morze lodowate, na wody Afryki południowej i oceanu indyjskiego, gdzie tylko zginęły 44 statki o tonażu 245.000 TRB.

Ponieważ odpada pewna część statków uszkodzonych przez samoloty torpedowe, to cyfra zatopionych statków tylko przez niemieckie łodzie podwodne w przeciągu pierwszych 7 miesięcy dochodzi do 3 1/2 milionów TRB.

W tej liczbie nie zawierają się statki, zatopione przez niemieckie lotnictwo bojowe, jak również sukcesy Włoch i Japonii.

Wzrost wpływów komunistycznych

PARYŻ (DNB). Jak donosi „Petit Parisien” z Tangeru, w Afryce Północnej wzrastają wciąż wpływy komunistyczne. W doniesieniu mówi się, że komitet dysydentów dopuszcza do stworzonych przez siebie organizacji coraz więcej kierowników partii komunistycznej od czasów, kiedy zezwolono im odbudować swą partię w Afryce Północnej. Byli komunistyczny

deputowany z Saint-Denis, Grenier, był dopuszczony razem z poprzednimi ministrami i parlamentarzystami Queuille i Jaquinot do komisji śledczej, która bada wypadki w Tunisie. Pod naciskiem komunistów powstały w Algierze organizacje, zbliżone do frontu ludowego. Wszystkie okoliczności sprzyjają zamiarom bolszewików, — kończy dziennik.

Odprawa oportunistów

Wojna światowa z 1914 r. zakończona „rzekomym” zwycięstwem państw Koalicji nad państwami Centralnymi w istocie nie dała zwycięstwa stronom walczącym.

Pomijając względy formalne i przyjmując pod uwagę faktyczny stan — wyczerpanie moralne i materialne uczestników wojny, wypadnie stwierdzić, iż po wojnie na kontynencie Europy razem z wyspami Brytyjskimi nie było ani zwycięzców, ani zwyciężonych.

A jednak wojna ówczesna została wygrana i to z niemalym sukcesem przez anonimowe mocarstwo, mianowicie światowe żydostwo. Już przed wybuchem wojny żydostwo miało wszystkie dane, aby osiągnąć zyski przy jej zakończeniu.

W okresie przed 1914 r. żydostwo cieszyło się całkowitym równouprawnieniem na Zachodzie i za Oceanem, i mając opanowany tam przemysł, handel, szczególnie handel zagraniczny, znacznie wzbogaciło się, o czym świadczą nazwiska żydowskie miliarderów w Ameryce i milionerów w Europie zachodniej, a co ważniejsze, wywierało poważne wpływy na rządy państwowe.

We wschodniej części Europy, w Rosji carskiej istniały specjalne przepisy ścieśniające żydów, jednakże i tutaj nie byli oni pozbawieni zasadniczych uprawnień obywatelskich — ochrony życia i mienia, równości wobec prawa, samorządu całkowitego w zakresie spraw religijnych i t. p.

Również i w Rosji potrafili żydzi opanować w znacznej mierze dziedziny przemysłu, handlu, rzemiosła, wolnych zawodów, a ponieważ znaleźli tutaj najbardziej sprzyjające dla siebie warunki, skorzystali, by przygotować się do ostatecznego wystąpienia w przyszłości.

Po wojnie światowej osiągnęli żydzi zupełne równouprawnienie wszędzie tam, gdzie tylko w jakim kraju zamieszkali, ponadto uzyskali patent w postaci deklaracji angielskiego lorda Balfoura na założenie państwa żydowskiego w Palestynie, by mieć legalny ośrodek dyspozycji na wszystkie zainteresowane kraje, wreszcie znaleźli się w posiadaniu pieniężnych zysków wojennych — większej części zapasów światowych złota w różnej postaci, oraz wszelkich innych kruszców szlachetnych.

Jeżeli do tego dodamy, iż żydostwo jeszcze mocniej opanowało w poszczególnych państwach przemysł, handel, rzemiosła i wolne zawody, otrzymamy kompletne zestawienie zysków, jakie otrzymało po wojnie.

Posiadając ogromne zasoby materialne i wpływy na rządy państwowe, wykorzystując z właściwą sobie umiejętnością instytucje urzędów parlamentarnych w państwach demokratycznych, międzynarodowe żydostwo przeszło do działań ofensywnych na terenie państwa rosyjskiego niezwłocznie po obaleniu Romanowych.

Przypomnijmy sobie ten okres, kiedy to żydostwo zewsząd chłynieło na Rosję i razem z zaprzędanymi aryjczykami i innymi fanatykami dokonali kompletne-

go rozkładu imperium rosyjskiego.

Rzucając hasła sprawiedliwości społecznej, obiecując ludom rosyjskim zrealizowanie „raju na ziemi”, przy pomocy tychże ludów ujęli władzę w swoje ręce i zapoczątkowali okres rządów bolszewickich w Rosji.

Jak już wiemy, bolszewicy zniszczyli tam kompletnie inteligencję — wartość ludności, która nie daje się nigdy otumaniać pustymi frazesami i nieziszczalnymi obietnicami, zubożyli zamienne warstwy włościańskie, co wartościowego z nich zniszczyli różnymi niesłychanymi nam dotychczas sposobami, a pozostałą sproletaryzowaną masę, wytrzępaną z duchowego oblicza ludzkiego obrócili na siłę roboczą i mięso armatnie do przyszłych wojen.

A że do tych wojen szykowali się wnioskujemy to stąd, iż zaraz po uzyskaniu władzy i „organizowaniu” wyżej przytoczoną metodą siły roboczej, bolszewicy przystąpili do uruchomienia ciężkiego przemysłu, a głównie przemysłu wojennego — budowy samolotów, czołgów, armat, karabinów maszynowych, pocisków i przeróżnego sprzętu wojennego.

Dla masy robotniczej upadającej pod nadmiernym ciężarem pracy, w warunkach ostatecznej nędzy, tłumaczyli swe zbrojenia tym, że są w „kapitalistycznym okrażeniu” państw czyhających tylko na zdobycze „uszcześliwionego ludu rosyjskiego”.

O jakim „kapitalistycznym okrażeniu” chodziło tutaj bolszewikom w tym przytoczonym jednym z bardzo wielu ich zakłamań? Wszak wówczas na całym świecie poza bolszewicką Rosją istniały państwa demokratyczne z parlamentami i różnymi izbami, w których to państwach miejscowe żydostwo znakomicie wykorzystywało, jak już o tym wspomnieliśmy, urządzenia tych instytucji dla swych żydowskich celów, a tym samym dla bolszewickiej Rosji i dalej, dla światowego żydostwa.

Byłż więc wszystkie państwa, stanowiące w mniemaniu bolszewików „kapitalistyczne okrażenie”, czymś zagrażającym dla nich? Nie były i być nie mogły, bo przesiąknięte żydostwem z jego potęgą finansową i wpływami, nie przedstawiały żadnej siły militarnej.

Gdyby więc w Europie zaistniał nadal stan polityczny i gospodarczy państw z okresu przed 1933 rokiem, przed dojściem Adolfa Hitlera do władzy, rozwój wypadków potoczyłby się w ten sposób, iż państwa europejskie zostawiałyby wkrótce podminowane przez miejscowe żydostwo od wewnątrz, zaś resztę dokonałyby z łatwością hordy bolszewickie od zewnątrz.

Do tego jednak nie doszło. Niemcy zrozumiały niebezpieczeństwo „żydowskiego okrażenia”, izolowały u siebie element żydowski, aby bez przeszkód przeprowadzić reorganizację swego bytu politycznego i gospodarczego, i być przygotowanym na wypadek ostatecznego wystąpienia światowego żydostwa.

Inne narody europejskie nie potrafiły o własnych siłach przeciwstawić się u siebie żydow-

(Dalszy ciąg na stronie 2-jej)

Obwieszczenie

I.

Wszyscy zamieszkali w mieście Wilnie mężczyźni roczników 1919 do 1924 są przewidziani do zatrudnienia w Rzeszy względnie przy Siłach Zbrojnych. Dotychczasowe miejsce pracy nie odgrywa przy tym żadnej roli.

II.

W związku z tym mężczyźni roczników 1919—1924 obowiązani są zameldować się, jak następuje:

1 Komisariat Policji:

Wszyscy mężczyźni na litery początkowe A—Z. — we wtorek, 17 sierpnia 1943 r. w lokalu przeglądowym, ul. Kościuszki 5.

2 Komisariat Policji:

Wszyscy mężczyźni na litery początkowe A—K. — we wtorek, 17 sierpnia 1943 r.;

Wszyscy mężczyźni na litery początkowe L—Z — we środę, 18 sierpnia 1943 r. w lokalu przeglądowym, ul. Gedymina 19.

Komisariat Policji:

Wszyscy mężczyźni na litery początkowe A—K — we wtorek, 17 sierpnia 1943 r.;

wszyscy mężczyźni na litery początkowe L—Z — we środę, 18 sierpnia 1943 r. w lokalu przeglądowym, Pałac Napoleona, plac Napoleona.

4 Komisariat Policji:

Wszyscy mężczyźni na litery początkowe A—K — we wtorek, 17 sierpnia 1943 r.;

wszyscy mężczyźni na litery początkowe L—Z — we środę, 18 sierpnia 1943 r. w lokalu przeglądowym, Pałac Napoleona, plac Napoleona.

5 Komisariat Policji:

Wszyscy mężczyźni na litery początkowe A—K — we środę, 18 sierpnia 1943 r.;

wszyscy mężczyźni na litery początkowe L—Z — we czwartek, 19 sierpnia 1943 r. w lokalu przeglądowym, ul. Kościuszki 5.

6 Komisariat Policji:

Wszyscy mężczyźni na litery początkowe A—K — we czwartek, 19 sierpnia 1943 r. w lokalu przeglądowym, ul. Gedymina 19;

wszyscy mężczyźni na litery początkowe L—Z — we czwartek, 19 sierpnia 1943 r. w lokalu przeglądowym, Pałac Napoleona, plac Napoleona.

7 Komisariat Policji:

Wszyscy mężczyźni na litery początkowe A—Z — we czwartek, 19 sierpnia 1943 r. w lokalu przeglądowym, Pałac Napoleona, plac Napoleona.

III.

Przeglądy w poszczególnych lokalach przeglądowych rozpoczynają się o godz. 8. Każdy podlegający obowiązkowi przeglądu winien stawić się punktualnie na ten czas.

IV.

Należy zabrać ze sobą: dokumenty dotyczące pracy i decyzje przeglądowe, ubranie (zimowe i robotnicze), bieliznę oraz miskę i przybory do jedzenia.

V.

Wykroczenia przeciw niniejszemu zarządzeniu będą karane.

Wilno, 13 sierpnia 1943 r.

Der Gebietskommissar
der Stadt Wilna
podp. HINGST.

Odprawa oportunistomowi

(Dalszy ciąg ze strony 1-ej)

skiemu niebezpieczeństwu i nie uczyniły tego w oparciu o Niemcy, to też po szeregu nieudolnych prób przeciwko zachłanności żydowskiej znalazły się rzuconymi na ślepy los wypadków.

A więc Niemcy Adolfa Hitlera pierwsze zrzuciły jarzmo supremacji żydowskiej, zaś w czasie późniejszym już w okresie obecnej wojny cały szereg narodów europejskich usunął u siebie żydów poza dziedzinę polityczno-gospodarczą.

Do paktu państw Osi wkrótce przylatowała się Japonia — państwo podziwianej tężyny ducha narodowego i cnoty ryckarskiej, państwo, które nie miało nigdy u siebie elementu żydowskiego, i blok antyżydowski stał się faktem.

Nastał rok 1939, a tymczasem granice Niemiec i Polski nadal pozostały urągając dobrym stosunkom sąsiedzkim.

Każdy naród, będący w sytuacji ówczesnych Niemiec, musiałby upomnieć się o rewizję tych granic. Uczyniły to Niemcy i oczywiście nie w zamiarze rozpętania wojny światowej.

Światowe żydostwo poczuło się zagrożone potęgą Niemiec i ich antyżydowskim nastawieniem, wykorzystano ten konflikt graniczny i narzuciło narodom wojnę światową.

Żydostwo dobrze pamiętało, jakie to korzyści otrzymało z pierwszej wojny światowej, to też w nowej wojnie narodów było ono wyłącznie zainteresowane i wcześniej czy później do takiej wojny doprowadziłoby, mając nadzieję, iż przy udziale bolszewickiej Rosji zostanie zniszczone Niemcy hitlerowskie, że odrestaurowane będą potem „demokratyczne ustroje” w Europie, i że mając wszędzie swobodę działania nie tylko pozyskają utracone placówki i osiągną zyski z wojny, lecz pozostaną czynnikiem decydującym w nowym przez siebie zorganizowanym porządku świata.

Mamy tedy wojnę światową z jej okropnościami bardziej dotkliwymi, jakie zna dotychczas historia ludzkości, i że tę wojnę, pomietajmy to stale, spowodowało wyłącznie światowe żydostwo.

Wódz Wielkich Niemiec rozumiał to dobrze, że jego przeciwnikami są żydzi i będące na ich pasku państwa Anglii i Afryki, to też nie zwlekając przy nadarzającej się sposobności w toku wojny z żydo-anglo-amerikanami na Zachodzie uderzył na żydostwo od strony

wschodniej, na bolszewicko-żydowską Rosję i zepchnął ją z żywnych czarnoziemów ukraińskich i nadczarnomorskich.

Państwa Osi i wszystkie inne narody europejskie, których los wprzął do wspólnego rydwanu wojny, walczyli więc z potęgą międzynarodowego żydostwa, z tym elementem nie tylko destrukcyjnym w społeczności ludzkiej, ale już czyhającym do ujarzmienia aryjskich narodów na świecie.

Na Dalekim Wschodzie państwo Japońskie było wciąż napaśtowane przez anglo-amerikanów, czyli pośrednio przez te same światowe żydostwo. Rosnące w potęgę państwo Mikado, które zabrało się do uporządkowania Chin, wypędzenia stamtąd zagrażającej jej samej zgrai pasorzytów panoszących się tam od dłuższego czasu — amerykańskich, angielskich, żydowskich i bolszewickich, w dalszym biegu wypadków zostało wciągnięte do wojny.

Po drugiej stronie walczącej uczestniczy, jak wiemy, Ameryka, Anglia, bolszewicka Rosja i z nimi żydostwo świata. Bolszewicka Rosja, niezależnie od tego, że ją Niemcy uprzedziły, bezwzględnie znalazłaby się po stronie przeciwniemiemieckiej.

Czegóż domaga się te pod znakiem Izraela przymierze? Oczywiście nie budowy nowej Europy wolnej od żydostwa, lecz odbudowy Europy starej, z jej „demokratycznymi ustrojami”, parlamentami, z iluzoryczną swobodą dla narodów aryjskich i zupełnym już nieograniczonym panowaniem żydostwa.

Twierdzenia tego nie trzeba głębiej uzasadniać, bo przecież jasnym jest, iż w wypadku zwyciężenia państw Osi, tej jedynej realnej siły w Europie żydostwu przeciwstawnej, zapanuje „demokratyczny porządek” z żydami i bolszewikami, którzy zorganizują Europę, niezależnie od tego czy to będzie dogadzało anglo-amerikanom, czy nie, — podług swojej recepty.

To samo stałoby się i z Azją, gdyby została zwyciężona Japonia.

Jest już obecnie zrozumiałym, że pierwszym i najważniejszym celem państw antyżydowskiego bloku w tej wojnie, jest uwolnienie się od plagi żydo-bolszewickiej, zarówno ze Wschodu jak i od Zachodu. Gdy ten warunek zostanie spełniony, wówczas tylko budowę — na prawdę nowej Europy i nowej Azji będzie można dokonać, gdzie dla wszystkich zamieszkałych tam

narodów znajdzie się należne miejsce podług udziału tych narodów w obecnej wojnie wyzwoleńczej.

Tak tedy z wojny granicznej między Niemcami a Polską urosła wojna wyzwolenia narodów Europy i Azji z pod anglo-amerykańskiej i żydo-bolszewickiej zachłanności.

Zapytamy teraz tych wszystkich, którzy zachowują się biernie i nie zdają sobie sprawy, jakiej ideologii mają być wyznawcami, z jednej strony obawiają się autorytetu i siły Niemiec hitlerowskich, z drugiej — przeraża ich widmo żydo-bolszewickiego jarzma.

Z wyjątkiem nielicznego elementu komunizującego i żydowskiego, obu całkowicie jeszcze nie usuniętych na obszarach przez państwa Paktu Trzech kontrolowanych, jak i nielicznego tego elementu w krajach przez nich rządzonych, przytłaczająca większość narodów świata jest ustosunkowana wrogo do żydo-bolszewickiego porządku społecznego i ich sojuszników.

Jak sięgają dzieje ludzkości świat nie zna jeszcze takiego jak dzisiaj zdarzenia, kiedy to cała Europa i znaczne obszary Azji są już niemal wolne od żydostwa i ich świadomych czy nieświadomych najemników. Z historii wiemy, iż żydzi byli masowo usuwani ze wszystkich krajów europejskich, a ponieważ to działo się nie jednocześnie, więc żydzi z jednego kraju przesiedlali się do drugiego, a

już za naszych czasów zagrażają nam podbojem i nieznanym dotychczas uciskiem. Po raz pierwszy w dziejach — żydostwo jest masowo izolowane na tak rozległym obszarze i obecnie nadarza się sposobność dla narodów Europy i Azji całkowicie usunąć przemoc żydowską raz na zawsze.

Wobec dzisiejszych historycznych wydarzeń doniosłego znaczenia, czy może mieć miejsce bierność, czy oczekiwanie, czy przystosowywanie się do chwilowych okoliczności, aby uniknąć wysiłku lub ofiary przez toczącą się wojnę żądanych? Oportunistom i jego wyznawcom nie ma miejsca i prędzej czy później zostaną takie elementy zmuszone do wspólnego wysiłku, albo, uznane za elementy wrogie, będą wyeliminowane.

Co się tyczy już wylonionych — w Europie autorytetu Wielkich Niemiec, w Azji — Wielkiej Japonii, istnienie tych autorytetów jest konieczne i zawsze było czymś naturalnym — w rodzinie, w plebieniu, w poszczególnym narodzie i państwie oraz w grupie państw.

Dla nas, niewielkich narodów środkowo-europejskich, zarówno i dla innych narodów Europy po zwycięskim zakończeniu wojny z żydo-bolszewizmem i jego stronnikami, po całkowitym, usunięciu żydów z kontynentu europejskiego, zawsze zaistnieje możliwość porozumienia się odnośnie przyszłych praw jak i przyszłych granic.

Emski.

Prezydent Chin narodowych do nowego ambasadora Niemiec

NANKIN (DNB). Na przemówienie nowego ambasadora niemieckiego dr. Woermann, przy wręczeniu listów uwierzytelniających, prezydent Wangtszingwei odpowiedział w następujących słowach:

„Panie ambasadorze, witam Wasz Ekscelencję dziś w Nankinie z wielką satysfakcją pańską mianowanego przez Wodza Wielkich Niemiec, pana Adolfa Hitlera, na nadzwyczajnego i pełnomocnego ambasadora w Chinach i przyjmuję z wielką satysfakcją pańską listy uwierzytelniające. Niemcy walczą pod dowództwem swego Wodza za prawo i za pokój i już zadali naszemu wspólnemu wrogowi ciężkie ciosy. Te zwycięskie działania i gorąca dzielność niemieckich sił zbrojnych napędzają mnie najwyższym szacunkiem i podziwem. Przy przystąpieniu Chin już w 25 listopada 1941 roku do paktu antykominternowskiego rząd narodowy Chin w dniu 9 stycznia 1943 roku także ogłosił wojnę Anglii i Stanom Zjednoczonym Ameryki Północnej i przez to wypowiedzenie wojny dał wyraz swe-

mu aktywnemu wrogiemu stosunkowi względem imperializmu. Jesteśmy towarzyszącymi broni w walce, ożywił wiarę we wspólne końcowe zwycięstwo. Mamy jednakowoż cel: ustanowienie nowego porządku w Europie i w Azji Wschodniej. Między Niemcami i Chinami istniały stałe przyjacielskie stosunki. Poprzednik Waszej Ekscelencji, ambasador Stahmer, jak również p. Kordt, poseł pełnomocny w sprawach handlowych, starali się zawsze utrzymywać z nami ściśle stosunki. Jestem przekonany, że Wasza Ekscelencja, jest również ożywiony życzeniem dalszego pogłębienia tych przyjacielskich stosunków między Niemcami i Chinami. Zapewniam Pana, że ja i chiński rząd narodowy jesteśmy gotowi popierać Pana pod każdym względem przy wypełnianiu jego szlachetnego zadania. Proszę Pana, panie ambasadorze o przekazanie jego Ekscelencji Wodzowi Niemiec moich najlepszych życzeń osobistego powodzenia i kwitnącej przyszłości wielkiego państwa niemieckiego.

Niezadowolone Czunkingu z angloamerykańskiego prowadzenia wojny

SZANGHAI (DNB). Niezadowolone z wyników i tempa prowadzenia wojny na Pacyfiku, wpływało pismo „Takang Pao” według otrzymanej z Czunkingu wiadomości zaznacza: „Bitwy, prowadzone w ostatnim roku na Pacyfiku nie mogą doprowadzić do rozstrzygnięcia wojny. Według naszego poglądu, strategia i taktyka nie

przysięgi Osi w drugim roku wojny nie powinna się ograniczać do walk od wyspy do wyspy”.

Pismo jest zdania, że przyszedł już czas aby Anglia i USA wydały rozstrzygającą bitwę Japonii. Przy wzmożonych działaniach wojennych musi nareszcie dojść do rozstrzygnięcia wojny.

ZDRADZIECKI TAJNY ROZKAZ

Stalin zapowiada trzy etapy wojny w imię rewolucji światowej

BERLIN. 9. 8. „Trzy etapy wojny doprowadzą nas do naszego celu ostatecznego, proletariackiej rewolucji światowej” — pisze się w rozkazie Stalina z 16 lutego 1943, który to rozkaz odesłał do wiadomości dowództwa niemieckiego. Rozkaz ten wysłany był do naczelnego dowódcy VI armii sowieckiej, generała — porucznika Kuźniecowa i do naczelnego dowódcy grupy Popowa, generała pułkownika Popowa.

„Pierwszy etap wojny określiłem jako etap odwrotu” — pisze się w tym rozkazie z lutego, podpisanym przez Stalina jako komisarza ludowego obrony kraju. „Wam towarzysze komendanci i prowadzonym przez was dzielnym żołnierzom przypadł w udziale wielki zaszczyt rozpoczęcia przez waszą ofensywę drugiego etapu obecnej wojny, etapu zwycięstw i wypędzenia faszystów. Postawiono wam zadanie, aby przez wasz niepowstrzymany zwycięski marsz zmiażdżyć południowy front faszystowskich zdobywców. Kiedy następnie armia czerwona wejdzie głęboko w kraje faszystowskie i uwolni ujarzmiony przez faszystów proletariat, to przez to spełnimy nie tylko zadanie, jakie przed nami stawia ojczyzna, lecz znajdziemy się już w trzecim etapie wojny, który powieździe nas do naszego celu ostatecznego, mianowicie do proletariackiej rewolucji światowej.

Wypełnimy to zadanie i udowodnimy, że prowadzone przez was oddziały czerwonej armii spełniają nadzieje, jakie w was, awangardzie rewolucji światowej, pokłada proletariat całego świata. Niechaj mieszczańskie rządy zachodnich demokracji, z którymi zawarliśmy przymierze, wiedzą, że jedyne swoje zadanie widzimy w tym, by wypędzić faszystów z naszego kraju.

My komuniści wiemy, a wraz z nami wiedzą robotnicy całego

świata, że nasze istotne zadanie rozpocznie się dopiero wówczas, gdy zakończy się drugi etap obecnej wojny, oczyszczenie ojczyzny sowieckiej od band faszystowskich. Wówczas rozpocznie się dla nas trzeci, ostatni i decydujący etap walki, etap zniszczenia kapitalizmu światowego. W momencie rozpoczynania tego drugiego etapu musimy sobie już teraz zabezpieczyć ten trzeci etap. Już teraz musimy zastosować środki zaradcze, zmierzające do przeszkodzenia temu, by kapitalizm światowy nie przejrzał przedwcześnie naszego celu ostatecznego.

Te taktyczne środki zaradcze będziemy musieli zastosować również wtedy, gdy wbrew oczekiwaniom rozwój drugiego etapu musiałby się opóźnić. Wówczas mianowicie będziemy potrzebować poparcia naszych obecnych sprzymierzeńców, zwłaszcza zorganizowania przez nich drugiego frontu, dla zniszczenia faszystów. Każda z ich stron nieufność co do naszych celów ostatecznych może być niebezpieczną dla okazania nam tej pomocy.

Nie dajcie się wprowadzić w błąd przez te środki zaradcze, które zarówno w szerokich masach Związku Sowieckiego, jak również i za granicą mogą budzić wrażenie, że nie dochowaliśmy wiary naszym zasadom. Nie, nie jesteśmy i nigdy nie będziemy niewierni tym zasadom. Pamiętajcie o tym i w tym duchu kierujcie ludźmi powierzonymi waszemu dowództwu.

Naszym jedynym celem jest i pozostanie rewolucja światowa, dyktatura proletariatu na całym świecie i jak ja zawsze będę pamiętał o swej przysiędze, którą złożyłem nad trumną naszego nauczyciela Lenina, tak i wam nie wolno o tej przysiędze zapomnieć.

Zawarliśmy przymierze, ponieważ to było potrzebne, by

dotrzeć do trzeciego etapu. Lecz nasze drogi rozchodzą się tam, gdzie nasi obecni sprzymierzeńcy staną na drodze do osiągnięcia naszego celu ostatecznego.

Pamiętajcie zawsze o tym, że naszym celem jest: „Światowa dyktatura proletariatu”!

Przytoczony wyżej rozkaz dzienny Stalina wyszedł wprawdzie pół roku temu, lecz właśnie w ostatnich miesiącach stał się szczególnie aktualny. W swoich posunięciach w zakresie polityki zagranicznej Stalin zawsze starał się unikać wyjawienia prawdziwego celu rewolucji światowej. Uczynił to jednak otwarcie i jasno w tajnym rozkazie wojskowym. Dowodzi to, że przeprowadzenie wspomnianego trzeciego etapu uważane jest w Kremlu za najważniejszy i bezsporny cel. Wskutek tego wyraźna jest rzecz, że rozwiązanie kominternu było tylko manewrem dla oszukania reszty świata, co Niemcy i większość krajów od razu też przejrzały.

W Londynie i w Waszyngtonie usiłowano właśnie nad tym celem Stalina, który to cel przez rewolucję światową znajduje swe urzeczywistnienie w dyktaturze światowej, spuścić jak najgłębszą zasłonę, by nie niepokoić własnej ludności. Roz-

kaz Stalina jest nowym dowodem tego, że państwa anglosaskie nie mają ani szans ani możliwości uratować Europy przed bolszewizacją. Ani Rooseveltowi ani Churchillowi nie udało się skłonić Stalina do zrezygnowania z jego planów rewolucji światowej. Stałe wysiłki amerykańskiego prezydenta i brytyjskiego premiera, zmierzające do sprowadzenia Stalina lub przynajmniej jakiegoś znacznego przedstawiciela Związku Sowieckiego do stołu obrad, wskazują już na to, że zdają oni sobie sprawę z istotnych trudności, chociaż starają się je ukryć przed własnymi narodami. Stalin, jeśli chodzi o jego cel ostateczny, o dyktaturę światową proletariatu, nieustąpi ani kroku, choćby to miało doprowadzić do tego, o czym wspomina w swoim rozkazie dziennym, że drogi aliantów musiałyby się rozjeść. Ani Anglia ani Stany Zjednoczone nie są zdolne do rozwiązania tego problemu. Jedyne totalna walka całego kontynentu europejskiego zdolna usunąć niebezpieczeństwo, tkwiące w bolszewizmie i jego celach. Jedyne zniszczenie bolszewizmu uratuje Europę, a także resztę świata od tego niebezpieczeństwa. („W. Z.”)

Chińskie wojska narodowe rozbijają bandy komunistów

HANKAU (DNB). Wojska Chin narodowych atakują obecnie skutecznie pozostałe resztki komunistów chińskich, które należały do nowej 4-ej armii, i jednocześnie oczyszczają teren. Działania te odbywają się głównie w różnych punktach prowincji Hupeh, a szczególnie w okolicach naokoło Huangpeh. Ludność prowincji Hupeh okazuje pomoc wojskom nankińskim w walkach przeciw chińskim bandom komunistycznym. W po-

wie lipca zburzyły wojska nankińskie liczne punkty oporu chińskich komunistów na południowy wschód i na wschód od Huangpeh. Wojska nankińskie, wspierane przez lotnictwo japońskie, zniszczyły przy tym bandy w sile dwu batalionów.

W innym miejscu przyczyniły one nieprzyjacielowi również dotkliwe straty. Zdobyto znaczną ilość materiału wojennego, odzieży i zapasów żywnościowych.

„Armia japońska jest gotowa!”

Oświadczenie dowódcy wojsk japońskich w Burmie

BANGKOK. (DNB). „Anglicy są zwycięscami tylko w propagandzie, my zaś znajdujemy się dzięki wykazaniu przed światem zwycięstwa naszej armii w takiej sytuacji, w której wypadki mówią same za siebie” — oświadczył głównodowodzący armią japońską w Burmie, generał — porucznik Kawabe, przedstawicielowi DNB w Rangunie. „Niewątpliwie Anglicy zgromadzili obecnie wielki kontyngent wojsk na

pograniczu Indii i Birmy. Armia japońska jednak stoi w pogotowiu i skutecznie wystąpi przeciw wszelkim próbom ataku. Już podczas ostatnich walk, które zakończyły się katastrofą dla Anglików na froncie Arakan, wprowadził nieprzyjaciela do boku swoje najlepsze oddziały, musiał jednak mimo to cofnąć się przed wspaniałym wyczynem żołnierzy japońskich.”

Commentarys okretów alianckich u wybrzeży Sycylii

BERLIN. (DNB). W ciągu czterech tygodni najcięższych walk z anglo-amerykańską flotą desantową w obszarze morskim koło Sycylii zostało traconych bombami lub torpedami 325 statków transportowych o ogólnym tonażu ponad 1,2 miliona TRB. Stwierdzono niewątpliwie

zatopienie 33 statków towarowych o tonażu 154.000, dwóch kontrtorpedowców, trzech łodzi pościgowych, dwóch korwet, jednej łodzi ubezpieczającej i wielkiej liczby łodzi desantowych. Należy się liczyć z zatopieniem dalszych 58 statków handlowych o łącznym tonażu 278 TRB

JEDZIEMY PRACOWAĆ DO NIEMIEC!

Obwieszczenie

dotyczy wskazówek w sprawie wykonywania ubezpieczenia społecznego

Przez moje rozporządzenie w sprawie organizacji ubezpieczenia społecznego z 1 maja 1943 r. (ABL Kowno, S. 163 ff) i przez rozporządzenie dotyczące zmiany rozporządzenia w sprawie organizacji ubezpieczenia społecznego z 1.5.1943 i przez pierwsze rozporządzenie odnoszące się do wykonania rozporządzenia w sprawie organizacji ubezpieczenia społecznego z 1 maja 1943 (Amtsbl. S. 194) zastąpione zostało w Generalnym Okręgu Litwy dotychczasowe ubezpieczenie na wypadek choroby i ubezpieczenie pensyjne przez ubezpieczenie socjalne a zapewnienie opieki lekarskiej na nowo uregulowane. Zgodnie z §§ 28 i 29 względnie zgodnie z jednym paragrafem wspomnianych rozporządzeń znosi się z ważnością od 1 sierpnia 1943 przepisy i postanowienia regulujące dotychczasowe zaopatrzenie na wypadek choroby. Od tej samej daty gasną uprawnień do bezpłatnej porady i opieki ze strony czynników opieki lekarskiej. To samo odnosi się do służących opiece chorych publicznych zakładów, zwłaszcza polikliniki.

nik, szpitali, kąpielisk i ambulatoriów.

Ludności pracującej i jej rodzinom, jak również wszystkim osobom, którym na podstawie obwieszczenia w sprawie uregulowania rent starczych i inwalidzkich i t. d. z 26 października 1941 (Amtsbl. Kowno S. 144) wypłaca się rentę, emeryturę lub zapomogę z funduszy publicznych, łącznie z takimi członkami rodziny, które całkowicie przez pobierającego rentę są utrzymywane i mieszkają z nim wspólnie w jednym domu, zapewnia opiekę zakład ubezpieczeń na wypadek choroby. Za korzystających z pomocy zakładów dobroczynnych i za inne osoby wymagające pomocy, które nie mogą uiścić kosztów leczenia mają płacić gminy, względnie związki gmin.

Zasadą nowej opieki lekarskiej jest swobodny wybór lekarza.

Kowno, 31 lipca 1943.

Generalkommissar w Kownie
w zastępstwie
Dr. PENSE

Zarządzenie

z dnia 31 lipca 1943 w sprawie cen maksymalnych za korę garbarską

Zgodnie z § 1 rozporządzenia z 21 lipca 1942 (ABL Kowno, 1942, S. 486) w sprawie uprawnień dyrektora cen ustalając następujące ceny maksymalne na korę garbarską w Generalnym Okręgu Litwy:

§ 1. Loco wagon stacji załadunku (kolei normalnej i wąskotorowej) wolno płacić:

za korę wierzbową i dębową najwyżej RM 7,30 za 100 kg.

za korę świerkową i białej olchy najwyżej RM 5,30 za 100 kg.

§ 2. Loco fabryka ługująca lub garbarnia przy dostawie podwodami lub samochodami ciężarowymi, albo loco brzozy fabryki ługującej lub garbarni przy dostawie barkami wolno płacić:

za korę wierzbową i dębową najwyżej RM 8,40 za 100 kg.

za korę świerkową i białej olchy najwyżej RM 6,40 za 100 kg.

§ 3. (1) Ustalane w §§ 1 i 2 ceny odnoszą się do oczyszczonej, bez zarzutu zebranej i zupełnie suchej kory.

(2) Za korę gorszej jakości należy cenę zmniejszyć odpowiednio do zmniejszonej wartości.

§ 4. Jeśli kupujący sam załadunku kory, musi sprzedawca pokryć koszt ładunku w faktycznej i odpowiedniej wysokości.

§ 5. Jeśli fabryki ługujące przekazują korę garbarską drobnym

przedsiębiorstwom, ceny ustalone według §§ 1 do 3 mogą być o 3 procent przekroczone.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1943.

Zarządzenie w sprawie cen maksymalnych na korę garbarską z 30 września 1942 traci swą moc obowiązującą (w prasie nie ogłoszone).

Kowno, 31 lipca 1943.

DYREKTOR CEN

Chcesz mieć światło
elektryczne —
oszczędzaj je!

W pierwszą bolesną rocznicę śmierci
s. + p.
Zofia Jaroszewiczówna
b. uczennicy gimn. E. Orzeszkowej
Odbędzie się Nabożeństwo żałobne 16 sierpnia w kościele W. W. Świętych o godz. 9-tej i 17 sierpnia w kościele św. Stefana o godz. 9-tej. O czym zawiadamiają krewnych, przyjaciół i znajomych pogrążeni w głębokim smutku
rodzina i siostra.

Z czyjej inicjatywy

bolszewicy zabrali do Mińska i Wileńskie Archiwum Państwowe?

Kto przyczynił się do wywieżenia z Wilna do Mińska prawie całego wileńskiego archiwum państwowego? Może Białorusini domagali się, żeby to archiwum umieścić w Mińsku, jako stolicy sowieckiej Białorusi?

Jednak nikt o tym nie słyszał. Żeby kto z odpowiedzialnych Białorusinów czy któryś z towarzyszy białoruskich w Wilnie inspirował komisarza kultury sowieckiej Klimowa o zabranie z Wilna archiwum. Sam Klimow nie zdradzał osobliście najmniejszego zainteresowania dla archiwum. Pociągał go teatr, a najwięcej diwa operetkowa p. Kulezycka, którą namówił do wyjazdu do Mińska.

Prawda, że Dembiński z rozporządzenia Klimowa kierował ekspedycją archiwum państwowego. Ale Dembiński również tym archiwum nigdy się nie interesował i nigdy żadnej pracy na podstawie akt wileńskiego archiwum nie pisał.

Ukrytą sprężyną, która spowodowała wywieżenie archiwum wileńskiego do Mińska, był żyd wileński Honik, absolwent wileńskiego uniwersytetu. Honik dla swej pracy dyplomowej „O urzędzie podwojewódzkiego w dawnej Rzeczypospolitej” nauczył się orientować w dawnych aktach archiwum, a dla ostatnio wykonywanej pracy „O ruchu rewolucyjnym wśród

żydów” poznał nienajgorzej prawie wszystkie zespoły akt nowych z XIX i nawet XX wieku. Był on jedynym znawcą Archiwum wśród tych osób, które mogli poinformować komisarza bolszewickiego Klimowa o wartości całego archiwum i poszczególnych jego działów. Według zasady prawa rzymskiego: „is fecit, cui prodest” (ten zrobił, kto ma z tego korzyść), możemy domyślać się, że Honik zwrócił uwagę komisarzowi bolszewickiemu na archiwum wileńskie i dał inicjatywę do obrabowania Wilna ze skarbów archiwalnych, spodziewając się, że zostanie przy tym archiwum w Mińsku nawet dyrektorem.

Ze znalezionych przy porządkowaniu archiwum nieświeżego akt Akademii Nauk Białoruskiej sowieckiej republiki socjalistycznej (teczka Nr. 3) dowiadujemy się na podstawie jednego z pism, datowanego dnia 9 czerwca 1940 r., że Honik był w owym czasie zarządcą (zawiedującym) archiwum przy instytucji historii. Wiem od urzędników wileńskiego archiwum, którzy byli świadkami wywieżenia archiwum, że Honik, a nikt inny wskazywał, jakie akta w pierwszym rzędzie są być zabrane i pilnował, żeby nie z aktów, posiadających większą wartość, nie pozostało w Wilnie. Honik w masce naukowca był zmią, wyhodowaną przez instytucje naukowe w Wilnie, zadającą najgorszy cios nauce przez wywieżenie archiwum. Dzięki jednak wojskom niemieckim archiwum powróciło do Wilna, a Honik, jeżeli nie zginął w Mińsku, to niewątpliwie doczeka się losu, na który zasłużył w Bolszewii.

Kronikarz.

Straty Anglików i Amerykanów na Sycylii

BERLIN. (DNB). Jak ciężkie są straty Anglików i Amerykanów na Sycylii świadczyć może to, że sama tylko dywizja im. Hermana Georinga zniszczyła od 10. 7. do 5. 8. 278 czołgów i samochodów pancernych, 46 dział przeciwpancernych i granatników.

Ciężki cios zadany amerykańskiemu lotnictwu w Chinach

TOKIO. (DNB). W dniu 23 lipca rozpoczęły działania japońskie jednostki bojowe lotnictwa przeciwstacjonowanym w Chinach lotnikom amerykańskim i zdołały przy tym mocno uszkodzić bazy lotnicze.

W tym okresie 330 czołgów i samochodów pancernych. Oprócz tego zestrzelona została 53 samoloty nieprzyjacielskie, siedem żaglówek. Łącznie stracił nieprzyjaciół w tym okresie 330 czołgów i samochodów pancernych.

Kto jest przestępcą wojennym?

BERLIN. (DNB). „Berliner Boersenzeitung” podaje definicję pojęcia „przestępstwa wojennego”, które to pojęcie podane było przez dyplomatycznego korespondenta Reutersa, Randala Neale. Społeczeństwo, obojętnie jakiej narodowości, oświadczył Neale, „ma zupełnie jasne pojęcie, że działalność terrorystyczna przeciw ludności cywilnej jest przestępstwem wojennym”. — My przyjemniemi, tak pisze „Boersenzeitung”, tę definicję do wiadomości z zadowoleniem i zatrzymamy ją w swej pamięci aż do dnia, kiedy przyjdzie do rozrachunku z przestępcami wojennymi. Ponieważ wyściska ona piętno hańby na czołach tych, którzy opowiadają się za bombar-

dowaniem i wojną głodową przeciw ludności cywilnej przeciwnika. Jako przestępcę w pierwszym rzędzie w tym znaczeniu nazywa dziennik szefa brytyjskich eskadr lotniczych, marszałka lotnictwa Harrisa i samego Churchilla.

Teatr ALI-BABA

W piątek, d. 20 sierpnia r.b.

BENEFIS

Mieczysława Dowmuntę

Wielki wieczór artystyczny p. t. „Przegląd szlagierów” z gościnnym występem Hanka Bielickiej i udziałem całego zespołu teatru

Początek o godz. 19 (7) wiecz.

Bilety nabywać można w teatrze.

Wołania o drugi front są coraz natarczywsze

GENEWA. (DNB). Jak powiadają moskiewski korespondent „Daily Ekspres” w Moskwie coraz natarczywiej podnoszą żądanie utworzenia drugiego frontu. Na czoło tej kampanii dwufrontowej wysuwa się czasopismo rzemieślnicze „wojna i klasa robotnicza”. Jest tam powiedziane:

„Już przeszło dziesięć miesięcy minęło od spotkania Roosevelta z Churchilllem w Casablance, jednak alianci nie utworzyli drugiego frontu. Gdzie jest przeprowadzenie daleko nakreślonych planów działań, o których mówił Churchill w lutym w izbie niższej? Jedyne dla te-

go, że nie został utworzony drugi front, mogli Niemcy swe wojsko pchnąć na front wschodni. Nikt nie może przekonywać Sowietów, że ryzyko napadu na Europę jest za wielkie” —

W Moskwie panuje pogląd, zauważa korespondent, że alianci przeoczyli swe największe szanse, gdy natychmiast nie działali z największym zdecydowaniem.

Bez drugiego frontu na zachodzie jest wykluczone zwycięstwo Sowietów nad Niemcami. Jest to punkt zasadniczy, koło którego obraca się cała polityka sowiecka i strategia czerwonej armii.

ZE SPORTU

Wojsko — Kajlis 5:4 (1:2)

We czwartek 12-go piłkarze Kajlisu w meczu z drużyną wojskową, zareprezentowali się z jak najlepszej strony, przegrywając po szybkiej i emocjonującej grze w nieznacznym stosunku 4:5 (2:1).

W pierwszej połowie zdecydowała przewaga drużyny fabrycznej, która jednak nie potrafiła swojej przewagi odzwierciedlić cyfrowo.

Po przerwie piłkarze Kajlisu w przeciągu dwóch minut tracą dwie bramki, jednak nie załamują się i nie tylko zdobywają wyrównującą bramkę, ale i prowadzenie. Drużyna niemiecka otrząsa się z przewagi i co raz częściej zagraża bramce Wojnicz. Przewagę swoją gracze niemieccy umiejętnie wykorzystują, zdobywając kolejno dwie bramki. Gra z powodu ciemności traci na wartości, gracze Kajlisu walczą ambitnie do końca, jednak nie mogą w żaden sposób uzyskać wyrównującej bramki i schodzą z boiska pokonani.

Lupem bramkowym podzielili się Lammars — 3, Leuchter — 2, Tomaszewicz — 1, Komar II — 2, Komar I — 1.

Organizacja meczu poniżej wszelkiej krytyki. Tłumy ludzi za bramkami i na liniach autowych, opóźnienie meczu, sprzedawanie biletów na trybunie — nie w kasie (nie było biletów), wyjście graczy Kajlisu na boisko bez koszulek, świadczy bardzo źle o kierownictwie drużyny i organizatorach. A szkoda — bo mecz był ładny i takież ramy organizacyjne pozostały bardzo złe wrażenie. (K.)

Niemcy — Hiszpanie

Dzisiaj, w niedzielę, 15-go o godzinie 14-ej na Piłomencie odbędzie się w ramach święta sportowego emocjonujący mecz piłkarski — pomiędzy drużynami wojskowymi Niemcy — Hiszpanie. (K.)

Z dnia

15

Sierpień

NIEDEIELA

Wniebowzięcie NMP.

Wschód słońca 4.51

Zachód słońca 18.54

W dniu dzisiejszym zaciemniamy okna od godz. 20.25 do 04.20. — WPADŁ POD CIĘŻARÓWKĘ. Dnia 11-go b. m. o godzinie 10.35 na ul. Uniwersyteckiej przed domem Nr. 3, rowerzysta Franciszek Kincel zamieszkały przy ul. Konarskiej Nr. 46 m. 4 wpadł pod ciężarówkę i poniósł śmierć na miejscu. (K.)

— POŻAR PRZEZ NIEUWAGĘ. We czwartek o godz. 20-ej została wezwana Straż Ogniowa na ulicę Daukanto Nr. 8 m. 4 do mieszkania

Mrozińskiej Anny. Wzbuchł tam pożar od pieca w wannie. Mieszkańcy zdrzemnęli się i tylko ogień przypomniał im o projektowanej kapieli. Straż Ogniowa pożar zlikwidowała. Straty znaczne. (K.)

— ZNOWU KRADZIEŻ. Michałowski Jan, z ul. Subocz Nr. 103 m. 4, zameldował dnia 11-go, że w nocy skradziono mu z mieszkania ubranie i bieliznę na sumę 600 RM. Podejrzewa on, że kradzieży dokonała pewna kobieta. Śledztwo w toku. (K.)

— Z WALKI ZE SPEKULACJĄ. We czwartek policja spisała 10 protokółów za wygórowane ceny i sprzedaż samogonu. Winnym grożą kary. (K.)

Nabożeństwo żałobne za duszę
s. + p.
Stanisław z Wolmerów ŚWIĘTORZECKIEJ

zmarłej w Wilnie dnia 4-go sierpnia r.b. w wieku lat 73 odbędzie się dnia 17 sierpnia (wtorek) o godz. 9-ej rano w kościele O.O. Dominikanów, O czym zawiadamiają krewnych i Znajomych stroskana RUDZINA.

W pierwszą bolesną rocznicę tragicznego zgonu

s. + p.

LEONARDA

RODZEWICZA

odbędzie się nabożeństwo żałobne w poniedziałek 16 sierpnia w Kościele Serca Jezusowego o godzinie 9 rano na które zapraszają krewnych, Przyjaciół i Znajomych pogrążeni w głębokim smutku
Żona, Rodzina i Wnuki.

W pierwszą bolesną rocznicę śmierci
s. + p.
ALEKSANDRA ZARZYCKIEGO
we wtorek dn. 17.8.1943 r. o godzinie 9-ej rano w cerkwi na cmentarzu prawosławnym odbędzie się Nabożeństwo Żałobne.
O czym zawiadamia Rodzina.

W drugą rocznicę śmierci

s. + p.

JANA PAWLAKA

za spokój duszy zostanie odprawiona Msza św. dnia 16 sierpnia w poniedziałek w kościele św. Jana o godz. 8.45 rano, na którą życzyliwych pamięci zmarłego zaprasza Rodzina.

Zofia Grabowska

ze Słow. Pań Miłosierdzia św. Wincentego a Paula po długich i ciężkich cierpieniach opatrzona św. Sakramentami zmarła w dn. 14 sierpnia 1943 r. w wieku lat 58. Wyrowadzenie zwłok ze szpitala przy Alei Róż do kościoła św. Jakóba odbędzie się w poniedziałek 16 sierpnia o g. 9 rano. Po nabożeństwie odprowadzenie zwłok na cmentarz Rossa. O tym smutnym okrzyku powiadamy stroskani
Siostra, Brat, Bratowa i Bratanowie.

Piotr Burbulis

po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami zmarł dn. 14 sierpnia 1943 r. w wieku lat 46. Wyrowadzenie zwłok z domu żałoby przy ul. Paupio (Popławskiego) 13—10 nastąpi dn. 15 po południu do kościoła Bernardynów, na następny dzień nastąpi wyrowadzenie zwłok na cmentarz Rossa. O tym smutnym okrzyku powiadamy stroskani
Córka i Rodzina

